

[Jes Lunde]

hinanden, er det nok til, at det er diskvalificerende.

SF har ikke noget at indvende imod, at man laver den slags med politiske sparringspartnere, når bare man holder det på et meget beskedent niveau, som man jo også gør her, og når der er en klar kompetencefordeling, så de ansatte ikke bliver en slags departementschefer eller viceministre. Hvis de skal være viceministre, skal vi have et helt andet regelsæt i gang, så skal de kunne stå til ansvar for Folketinget, ministeransvarlighedsloven osv.

Jeg er lidt forundret over, at Venstre og De Konservative kan få sig til at køre den linie her. De har åbenbart en fornemmelse af, at når man er i opposition, kan man opføre sig fuldstændig ansvarsløst og ikke tænke på, hvad man har gjort tidligere. Det er i meget velkomne til i Det Konservative Folkeparti og i Venstre. Jeg vil endda ønske, I fortsætter med det. Jeg tror, det ville være gavnligt for andre partier her i Folketinget, at I vælger at køre den linie, men særlig seriøst er det jo altså ikke i forhold til offentligheden, i forhold til borgerne.

SF er derimod meget kritisk over for, at der lægges op til, at man vil forøge det udbetalte overarbejde i Statsministeriet. Det kan vi ikke acceptere. Vi mener tværtimod, at det udbetalte overarbejde skal reduceres markant igennem afspadsering, så der kan blive ansat nogle flere mennesker i normale stillinger. Vi må deles om arbejdet, og det er helt forkert at øge det udbetalte overarbejde midt i en dyb arbejdsløshedskrise.

Selve regeringsdannelsen og det med antallet af ministre mener vi det må være op til statsministeren at afgøre, også den ressortfordeling, der er tale om. Derfor synes vi også, at det er mest naturligt, at det er regeringen, der bærer det her aktstykket igennem, både når det gælder, hvad det bliver udsat for her i salen, og når det senere skal ekspederes i Finansudvalget. Det har jeg forstået at regeringen også kan, for det er vel en flertalsregering, vi har?

(Kort bemærkning).

Thor Pedersen (V):

Hr. Jes Lunde siger, at tidligere regeringer har gjort det samme, også den forudgående borgerlige regering. Jeg må sige, at det ikke er korrekt.

Man kan henvise til, at arbejdsministeren, der hed Henning Dyremose, ansatte en informationsmedarbejder som fuldmægtig under ministersekretæren. Og det er rigtigt, at man kan finde fortilfælde for, at ministre – der er vel fire eksempler over de sidste 20 år – har ansat informationsmedarbejdere.

Men man kan ikke finde fortilfælde for, at man har ansat folk på chefniveau eller på mellemliderniveau, to i lønramme 37, to i 35. Der er altså en forskel på, om der er tale om informationsopgaver, hvor man ikke går ind i ministeriets daglige arbejde, og så det at blive ansat som en integreret del af ministeriets liv på chefniveau.

Man kan godt debattere, om en informationsmedarbejder kan ansættes, men hvis den diskussion overhovedet kan rejses, må det altså være tifold mere alvorligt at ansætte på chefniveau og på mellemliderniveau uden opslag. Jeg mangler forklaring på, at de stillinger ikke kan besættes efter opslag og beskrivelse af faglig kvalifikation. Det har ikke noget at gøre med, at man ikke kan kende hinanden, ikke kan være gode venner, men der er tradition for i den danske forvaltning, at man ansætter efter faglig duelighed og ikke efter, hvem der kender hvem.

Det, vi kritiserer, er, at her er det forudsætningen, at man kender nogen, og at stillingerne ikke er åbne for andre ansøgere, der måske har haft bedre kvalifikationer.

(Kort bemærkning).

Jes Lunde (SF):

Jo, men det hænger jo overhovedet ikke sammen, vel? Der var jo ikke noget stillingsopslag, da den daværende arbejdsminister, Henning Dyremose, valgte at tage Erik Skov Petersen ind som informationsmedarbejder. Jeg går ikke ud fra, at der var fri ansøgning dér. Jeg går ud fra, at han ønskede at placere en medarbejder dér, som han kendte fra Dansk Arbejdsgiverforening, som han havde tillid til, og som han ønskede at bruge som sparringspartner. Jeg forstår det sådan, at det er den samme rolle, der er tiltænkt dem, man tager ind her, både Ralf Pittelkow og også Verner Sand Kirk, at det er nogle politiske sparringspartnere, man ønsker at have tæt på ministeren.

Jeg kan ikke forstå, hvis det, der er afgørende, er stillingsbetegnelsen. Ville det ændre hr.